

1. 10. 2010, DKAS: Pripombe, predlogi ter obrazložitve po posameznih členih osnutka zakona v javni razpravi so v rdeči barvi.

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O KMETIJSKIH ZEMLJIŠČIH (ZKZ-C)

1. člen

V Zakonu o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 55/03 – uradno prečiščeno besedilo) se prvi odstavek 1. člena spremeni tako, da se glasi:

»Ta zakon ureja razvrstitev in varstvo kmetijskih zemljišč, promet in zakup, agrarne operacije in skupne pašnike.«.

2. člen

Za 1. členom se dodajo novi 1.a do 1.c člen, ki se glasijo:

»1. a člen

Cilji tega zakona so:

- ohranjanje in izboljšanje proizvodnega potenciala kmetijskih zemljišč;
- trajnostno ravnanje in upravljanje s kmetijskimi zemljišči;
- varstvo kmetijskih zemljišč.

1. b člen

Za ohranjanje in izboljšanje proizvodnega potenciala kmetijskih zemljišč ter za ohranjanje in povečevanje obsega kmetijskih zemljišč Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) na predlog ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, sprejme program aktivne kmetijske zemljiške politike (v nadaljnjem besedilu: program) za obdobje največ petih let.

Program mora upoštevati naravne in družbene značilnosti posameznih območij in predvideti specifične ukrepe za ta območja.

Predmet programa so kmetijska zemljišča iz 2. člena tega zakona, razen zemljišč, ki so po namenski rabi določena kot stavbna. Predmet programa so lahko tudi gozdna zemljišča, ki so po zakonu, ki ureja gozdove, določena za gozd.

Sredstva za pripravo in izvajanje programa se zagotavljajo iz:

- finančnega nadomestila iz 3. d člena tega zakona;
- drugih sredstev iz proračuna Republike Slovenije;
- drugih virov.

Za pripravo in izvedbo programa je odgovorno ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, **ki pri tem sodeluje z ministrstvom, pristojnim za urejanje prostora.**

Obrazložitev: *Ukrepi iz programa so kompleksni, zato zahtevajo celovito in interdisciplinarno obravnavo, za katero je sicer zadolženo Ministrstvo za okolje in prostor.*

Program vsebuje:

- pregled stanja;
- cilje in kazalnike za spremljanje rezultatov ter učinkov programa;
- opredelitev območij predvidenih aktivnosti;
- vrste predvidenih aktivnosti in način njihovega izvajanja;
- oceno potrebnih finančnih sredstev;

- pogoje in merila za pridobitev oziroma dodelitev finančnih sredstev.

Aktivnosti v okviru programa, na zemljiščih iz tretjega odstavka tega člena, so:

- ukrepi za usposobitev zemljišč za kmetijsko pridelavo;
- ukrepi za povečanje pridelovalne sposobnosti;
- izvedba agrarnih operacij;
- ukrepi, s katerimi se omogoča in spodbuja povečevanje in zaokroževanje kmetijskih gospodarstev in kmetijskih kompleksov;
- ukrepi, s katerimi se ohranja in razvija prepoznavne značilnosti kulturne krajine.

Obrazložitev: V skladu z določili Evropske konvencije o krajini (Zakon o ratifikaciji Evropske konvencije o krajini (MEKK), Ur.l. RS, št. 74/03) se ukrepi razvoja, varstva in upravljanja krajine določajo tudi z dokumenti s področja kmetijstva.

1. c člen

Za pripravo programa, vzpostavitev in vodenje evidence o kmetijskih zemljiščih iz 9. člena tega zakona, določitev kmetijskih zemljišč iz 2. in 3. člena tega zakona ter za pripravo strokovnih podlag iz 3. b člena tega zakona lahko ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, in organizacije iz 3. c člena tega zakona pridobivajo, uporabljajo in obdelujejo podatke, vključno z osebnimi podatki, iz naslednjih predpisanih zbirk podatkov, ki jih upravljajo državni organi, javni zavodi, agencije ali lokalne skupnosti ter drugi pooblašteni organi:

- registra prostorskih enot;
- zemljiškega katastra (identifikacijska oznaka parcele, katastrska občina, dejanska raba in boniteta zemljišča, meja parcele, površina, firma ali osebno ime ter sedež ali naslov lastnika in upravljavca s hišno številko);
- katastra stavb (firma ali osebno ime ter sedež ali naslov lastnika in upravljavca s hišno številko, identifikacijska oznaka stavbe, lega in oblika, površina, dejanska raba);
- zemljiške knjige (firma ali osebno ime ter sedež ali naslov lastnika in upravljavca s hišno številko, lastninska in zakupna pravica na posameznih parcelah);
- poslovnega registra Slovenije;
- zbirk podatkov Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (podatki o zemljiščih, ki so v lasti Republike Slovenije, in firmo ali osebno ime ter sedež ali naslov zakupnika teh zemljišč);
- zbirk podatkov Agencije Republike Slovenije za okolje;
- zbirk podatkov o vodah;
- zbirk podatkov o ekološko pomembnih območjih;
- zbirk podatkov o onesnaženosti zemljišč in vod;
- zbirk podatkov o okolju, naravi in habitatih;
- zbirk podatkov o zavarovanih in drugih območjih, ki so pomembna za izvajanje ukrepov ministrstva, pristojnega za kmetijstvo;
- zbirk podatkov iz prostorskega informacijskega sistema po predpisih o prostorskem načrtovanju;
- zbirk podatkov Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje (o pokojnini in zavarovanju zavarovanca: osebno ime ter naslov s hišno številko);
- zbirk podatkov s področja regionalne politike;
- zbirk podatkov Statističnega urada Republike Slovenije;
- zbirk podatkov Geodetske uprave Republike Slovenije;
- zbirk podatkov o gozdovih (identifikacijska oznaka parcele, katastrska občina, meja parcele, površina, firma ali osebno ime ter sedež ali naslov lastnika in upravljavca s hišno številko);
- register kmetijskih gospodarstev z evidenco grafične enote rabe zemljišč kmetijskih gospodarstev (GERK) (firma ali osebno ime ter sedež ali naslov uporabnika na posameznih parcelah);
- evidenco dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč (v nadaljnjem besedilu: dejanska raba zemljišč).

Za vodenje in upravljanje zbirk podatkov lahko ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, uporablja tudi temeljne topografske načrte, topografske karte, pregledne karte in ortofoto.

Upravljalci načrtov, kart in ortofotov iz prejšnjega odstavka, posredujejo ministrstvu, pristojnemu za kmetijstvo, podatke brezplačno, zaračunajo pa lahko neposredne materialne stroške za potrebne dodatne izvode ali obdelave.

Upravljalci podatkov iz prvega odstavka tega člena omogočijo ministrstvu, pristojnemu za kmetijstvo, neposredno brezplačno pridobivanje, uporabljanje in obdelovanje podatkov iz vseh zbirk podatkov iz prvega odstavka tega člena ter brezplačen prenos v podatkovne baze in evidence, z neposredno računalniško povezavo, če tehnične možnosti to omogočajo, ali jih brezplačno dajo na voljo v digitalni obliki oziroma jih posredujejo v pisni obliki, zaračunajo pa lahko neposredne materialne stroške za potrebne dodatne izvode oziroma obdelave.

Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, dostopa do pisnih in grafičnih podatkov iz zbirk podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena z neposredno računalniško povezavo, če tehnične možnosti to omogočajo.

Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, zbira in obdeluje osebne podatke iz prvega odstavka tega člena v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, in predpisi, ki urejajo zbirke podatkov, ki jih vodijo državni organi, javni zavodi, agencije ali lokalne skupnosti ter drugi pooblaščen organi.

Za izvajanje nalog z delovnega področja ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, se evidence z delovnega področja, ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, lahko povezujejo med seboj in z evidencami iz prvega odstavka tega člena.«

3. člen

Za novim 1.c členom se doda naslov poglavja, ki se glasi:

»II. RAZVRSTITEV IN VARSTVO KMETIJSKIH ZEMLJIŠČ«

4. člen

2. člen se spremeni tako, da se glasi:

»2. člen

Kmetijska zemljišča po tem zakonu so zemljišča, na katerih se lahko pridelujejo rastline in so v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo, glede na dejansko rabo uvrščena med njive in vrtove, travniške površine, trajne nasade in druge kmetijske površine. Med kmetijska zemljišča spadajo tudi druga zemljišča, ki so z veljavnimi prostorskimi akti določena za kmetijsko rabo. Kmetijsko zemljišče je tudi gozd, ki na podlagi zakona, ki ureja gozdove, ni določeno kot gozd.

Ne glede na prejšnji odstavek se v postopkih prometa s kmetijskimi zemljišči za kmetijska zemljišča štejejo zemljišča, ki so z veljavnimi prostorskimi akti določena za kmetijsko rabo.«

Predlog: predlagamo, da so kmetijska zemljišča po tem zakonu zemljišča, ki so v veljavnim prostorskih aktih opredeljena kot kmetijska.

Obrazložitev: Definicija kmetijskih zemljišč ni dovolj enoznačna. Prvi in tretji stavek se nanašata na dejansko rabo, drugi in četrti stavek pa na namensko rabo prostora, vendar pri tem nista čisto jasna. Iz drugega stavka se da sklepati, da so kmetijska zemljišča tudi nekatera, ki v prostorskih aktih niso opredeljena kot KZ.

Z vidika prostorskega načrtovanja bi bilo bolje, da bi bila definicija vezana le na namensko rabo. Formulacija zadnjega stavka dopušča možnost, da so KZ vsa sedanja K1 in K2 v prostorskih aktih. Namreč poleg K1 in K2 so v začasni ali omejeni dejanski rabi in (skladno z določili prostorskih aktov tudi planski) kmetijski rabi tudi nekatera »druga zemljišča«, ki so (npr. območja za obrambo, za pridobivanje mineralnih surovin) in celo »stavbna zemljišča« (npr. zelene površine - za rekreacijo,

nekateri parki...). (Opomba: druga in stavbna zemljišča v pomenu, kot ga določa prostorska zakonodaja)

5. člen

3. člen se spremeni tako, da se glasi:

»3. člen

Ne glede na prejšnji člen se pri prostorskem načrtovanju kot kmetijska zemljišča štejejo zemljišča, ki so z veljavnimi prostorskimi akti določena za kmetijsko rabo (v nadaljnjem besedilu: kmetijska namenska raba).

Zemljišča iz prejšnjega odstavka se razvrščajo na:

- trajno varovana kmetijska zemljišča in
- **druga ostala** kmetijska zemljišča.

Obrazložitev: predlog je podan v razmislek - besedo »ostala« lektorji črtajo in nadomeščajo z »druga« ali »preostala«.

Trajno varovana kmetijska zemljišča so zemljišča, ki so posebnega pomena za ohranjanje proizvodnega potenciala, ker:

- so pomembna, zaradi svojih lastnosti, lege, obsega in sklenjenosti ali
- so bile na njih izvedene komasacije, osuševanje in namakalni sistemi ali
- ~~se nahajajo v bližini vodnih zajetij zgrajenih za namakanje~~
- ~~je na njih postavljena kmetijska infrastruktura (kot npr. hmeljne žičnice, rastlinjaki) ali~~
- so zaradi svojih lastnosti in izjemne lege primerna za trajne nasade.

Predlogi in obrazložitev: Kriteriji za določitev varovanih kmetijskih zemljišč ne izhajajo iz njihove kvalitete, kar se nam zdi sporno, če je cilj ohranjanje proizvodnega potenciala tal. Predlagamo, da se črtata tretja in četrta alineja, druga pa se spremeni, tako da ustreza kriteriju varstva proizvodnega potenciala, saj so bile komasacije, osuševalni in namakalni sistemi izvedeni zaradi izboljšanja proizvodnega potenciala tal.

Glede določanja trajno varovanih kmetijskih zemljišč predlagamo dve stopnji:

1. ministrstvo zagotovi evidenco najboljših in drugih kmetijskih zemljišč na osnovi kriterijev iz 3. odstavka tega člena.;
2. v okviru postopka prostorskega načrtovanja se na podlagi usklajevanja z drugimi interesi in omejitvami v prostoru določijo trajno varovana kmetijska zemljišča, ki jih v okviru potrditve državnega prostorskega načrta sprejme Vlada RS in se kot sloj varovanih kmetijskih zemljišč pripišejo osnovni evidenci kmetijskih zemljišč;

Ravni, na katerih se določajo trajno varovana zemljišča (dve varianti):

Varianta 1:

Trajno varovana kmetijska zemljišča se v planskih aktih določajo na dveh ravneh:

- na strateški ravni v okviru priprave državnega prostorskega načrta ,
- na izvedbeni ravni (na parcelno mejo natančno) v okviru priprave občinskih prostorskih načrtov.

Varianta 2:

Trajno varovana kmetijska zemljišča se določijo v okviru priprave regionalnega prostorskega načrta.

Ob upoštevanju pogojev iz prejšnjega odstavka (po varianti 1) ministrstvo, pristojno za urejanje prostora / (po varianti 2) občine udeležene v pripravo regionalnega prostorskega načrta, v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, pripravi/-jo prvi predlog območij trajno

varovanih kmetijskih zemljišč *(po varianti 1)* na strateški ravni / *(po varianti 2)* v okviru priprave regionalnega prostorskega načrta. Prvi predlog območij trajno varovanih kmetijskih zemljišč se javno razgrne v digitalni obliki na spletni strani ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, ministrstva, pristojnega za urejanje prostora in upravnih enotah. V okviru javne razgrnitve, ki traja 60 dni, se zagotovi tudi javno obravnavo ter uskladitev z drugimi nosilci urejanja prostora. V času javne razgrnitve ima javnost pravico dajati pripombe in predloge na predlog trajno varovanih kmetijskih zemljišč. Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, preuči pripombe in predloge javnosti in do njih zavzame stališče, ki ga objavi na spletni strani ministrstva, pristojnega za kmetijstvo.

Javna razgrnitev in obravnava se lahko opravita tudi v okviru postopka priprave prostorskega akta, v okviru katerega se opredelijo trajno varovana kmetijska zemljišča.

Vlada po končani javni razgrnitvi z uredbo potrdi območja trajno varovanih kmetijskih zemljišč, ki se objavijo na spletni strani ministrstva, pristojnega za kmetijstvo in ministrstva, pristojnega za urejanje prostora. Območja trajno varovanih kmetijskih zemljišč se prikažejo v evidenci iz 9. člena tega zakona.

(po varianti 1) Trajno varovana kmetijska zemljišča se na izvedbeni ravni določijo v okviru priprave občinskega prostorskega načrta in upoštevajoč določitev trajno varovanih kmetijskih zemljišč na strateški ravni.

Spremembe območij trajno varovanih kmetijskih zemljišč, na predlog ministrstva, pristojnega za urejanje prostora, in v soglasju z ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, sprejme vlada.

Minister, pristojen za kmetijstvo, ter minister, pristojen za urejanje prostora v roku 6 mesecev po uveljavitvi zakona določita podrobnejše pogoje in kriterije za določitev trajno varovanih kmetijskih zemljišč.«

Obrazložitev: Treba je določiti rok za pripravo meril, na podlagi katerih bodo opredeljena trajno varovana kmetijska zemljišča. Na podlagi določb v Prehodnih in končnih določbah je sklepati, da je ta rok 18 + 12 mesecev. Čeprav je to relativno dolga doba, pa menimo, da ta čas ne bo zadoščal. Ta območja bo treba določiti zelo skrbno, podrobno, usklajeno, na osnovi strokovnih izhodišč, tudi če bo za to potrebno nekoliko več časa. Pomembno pa je, da se podlage začno pripravljati čim prej. Objektivno je velik problem, ker se nova generacija prostorskih aktov že izdeluje na osnovi neustreznih podatkov o kmetijskih zemljiščih.

Določitev trajno varovanih kmetijskih zemljišč bo imela zelo daljnosežne posledice, kar je sicer tudi namen. Vendar pa bi glede na to, da bo odločitev sprejela Vlada in jo pravzaprav uzakonila (torej bo sprejela nekakšen prostorski akt za celotno državo!), in glede na to, da bo ta odločitev zadevala številne druge resorje, morali nujno zagotoviti uskladitev s temi resorji (varstvo narave, kulturne dediščine, voda, gozdov, vodnih virov..).

Zaradi značaja takšnega akta in posledic opredelitve takšnega območja bi po našem mnenju morala biti njegova priprava le v pristojnosti Ministrstva za okolje in prostor, ki je pristojen za zagotavljanje celovitosti in usklajenosti urejanja prostora. **Zaradi istega razloga mora priprava prvega predloga nujno potekati v okviru celovitega postopka prostorskega načrtovanja.** Ta postopek bi bilo najbolje izpeljati v okviru regionalnega prostorskega načrta. Žal je to raven načrtovanja, ki je v veljavni prostorski zakonodaji ni operativno dorečena in je regionalni načrt brez regij kot administrativnih enot težko uresničljiv. V bistvu bi bilo treba počakati na ustanovitev pokrajin, ki pa je še vedno negotova.

Druga možnost je opredelitev trajno varovanih kmetijskih zemljišč na dveh ravneh. Ni namreč pričakovati, da bi se lahko na ravni cele države v enem kosu, v doglednem času in s katastrsko natančnostjo (na parcelno mejo natančno) opredelilo trajno varovana zemljišča na način, da bodo ta območja usklajena z vsemi relevantnimi resorji in bodo tudi stvarno držala. **Predlagamo** torej, da se (1) opredeli strateška območja, shematično, na ravni države v okviru priprave DSPN-ja. Ni nujno, da se čaka sprejem DSPN (to bi bilo najbolj smiselno, ni treba sprejemati ločenega akta), zagotovo pa znotraj celovite priprave integralnega tega prostorskega strateškega akta države. V bistvu bi bila to strokovna podlaga za DSPN. Podrobneje, na parcelno mejo natančno, se trajno varovana območja

opredelijo v okviru postopka priprave OPN, torej zopet v okviru celovitega prostorsko načrtovalnega postopka.

Trajno varovana kmetijska zemljišča se upošteva pri pripravi izvedbenih aktov (OPPN, DPN).

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v tem postopku zagotavlja ustrezne strokovne podlage.

6. člen

Za 3. členom se dodajo novi 3. a do 3. f člen, ki se glasijo:

»3. a člen

Kmetijska namenska raba se določi v prostorskih aktih v skladu z zakonom, ki ureja prostorsko načrtovanje, pri čemer pripravljavec prostorskega akta uporablja podatke iz evidence o kmetijskih zemljišč iz druge alineje drugega odstavka 9. člena tega zakona.

Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, je nosilec urejanja prostora za področje kmetijstva v postopkih prostorskega načrtovanja v skladu s predpisi, ki urejajo prostorsko načrtovanje, ter ob izdaji smernic in mnenj upošteva določila tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih aktov.

3. b člen

Sprememba kmetijske namenske rabe na trajno varovanih kmetijskih zemljiščih ni dopustna, *izjemoma v postopkih sprejemanja prostorskih aktov države, regije in lokalnih skupnosti ter v primeru, da je izkazan javni interes, se posegu na trajno varovana kmetijska zemljišča ni moč izogniti in gre za:*

- *gradnjo gospodarske javne infrastrukture;*
- *družbene infrastrukture;*
- *izvajanje ukrepov na področju varstva okolja, ohranjanja narave in varstva kulturne dediščine ter ohranjanja prepoznavnih značilnosti krajine;*
- *gradnjo objektov, ki služijo obrambi ter varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami.*

***Obrazložitev:** V prehodnih določbah so zapisane izjeme, v katerih se dopušča sprememba namenske rabe v prehodnem obdobju. V kolikor bi bila trajno varovana kmetijska zemljišča opredeljena na način, kot predlagamo v pripombah zgoraj, torej preko planskega akta, potem določba gornjega odstavka in izjeme v prehodnih določbah niso potrebne, saj bi se te uskladile v sklopu priprave planskega akta, določene pa bi bile tudi tiste vsebine, ki se ne vežejo na spremembo namenske rabe temveč na podrobnejše usmeritve za posamezne enote urejanja prostora. Predlagano besedilo tudi sicer preveč posega na področje prostorskega načrtovanja. Tako kategorično določilo, kot ga vsebuje prvi stavek 3. b člena, je škodljivo, neproduktivno in predvsem tudi neživiljenjsko in bi bilo nujno treba dopustiti izjeme za umeščanje gospodarske infrastrukture (ceste, železnice, elektrarne, pokopališča idr.) in družbene infrastrukture (šole, bolnišnice idr.). Določilo je nelogično v povezavi s predzadnjim odstavkom novega 3. člena, ki spreminjanje predpostavlja, in določili prehodnih določb, ki dopuščajo izjeme.*

Neupoštevanje amandmaja bo povzročilo ustavitve postopkov, s katerimi se v prostor umeščajo objekti in ureditve, ki so v javnem interesu in brez katerih Slovenija v mnogo primerih ne bo mogla izpolnjevati zahtev trajnostne mobilnosti in rabe obnovljivih virov energije ter zagotavljati kakovosti bivanja v mestih in na podeželju, in zanje nenazadnje tudi ne bo mogla črpati evropskih sredstev.

Sprememba namenske rabe ~~ostalih~~ **drugih** kmetijskih zemljišč v postopkih sprejemanja prostorskih aktov lokalnih skupnosti je izjemoma dopustna, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- *v naselju ni dovolj nezazidanih, degradiranih in nezadostno izkoriščenih območij,*
- *ni možnosti za načrtovanje širitvev na zemljiščih nekmetijskih namenskih rab,*
- *so izkazane razvojne potrebe lokalne skupnosti ali nosilcev urejanja prostora,*

- demografski kazalniki in projekcije izkazujejo potrebe po širitvi **ali**
- **to izhaja iz celovite prostorske zasnove določenega območja.**

Za namene iz **prvega in drugega** odstavka **tega člena** se izdelata strokovna podlaga za načrtovanje posegov v prostor na ostala kmetijska zemljišča (v nadaljnjem besedilu: strokovna podlaga), ki vsebuje:

- možnosti zapolnitev naselja na nezazidanih, degradiranih in nezadostno izkoriščenih območjih znotraj naselja,
- možnosti širitvev na zemljišča nekmetijskih namenskih rab,
- utemeljitev razvojnih potreb lokalne skupnosti ali nosilcev urejanja prostora,
- analizo demografskih kazalnikov in projekcije na ravni naselja in občine,
- razvrstitev ostalih kmetijskih zemljišč glede na kakovost tal,
- določitev števila točk iz 3. d člena tega zakona,
- določitev predvidenih enot urejanja prostora, na katerih se predvideva gradnja objektov, ki bodo služili opravljanju kmetijske dejavnosti,
- določitev predvidenih enot urejanja prostora, ki se namenijo za preselitev kmetij,
- določitev območij primernih za izvajanje agrarnih operacij in odpravljanje zaraščanja in
- usmeritve za načrtovanje posegov v prostor na ostalih kmetijskih zemljišč, ki so z vidika kakovosti in varstva kmetijskih zemljišč sprejemljivejši.

Pripomba na drugi in tretji odstavek: Glede na to, kakšen je proizvodni potencial teh zemljišč, so omejitve nesorazmerno velike. Večina zahtev iz tega člena je skladno z veljavno prostorsko zakonodajo v pristojnosti prostorskega načrtovanja in ne kmetijstva! Ta določila bi bilo treba v tem zakonu ustrezno omejiti na kmetijstvo in na prostorske možnosti za njegov razvoj ter varstvo proizvodnega potenciala, drugo pa so vsebine, ki bi jih morala določati prostorska zakonodaja.

Predlog: Ta člen naj opredeljuje samo strokovne podlage s področja kmetijstva, saj so te neobhodno potrebne za odločanje o morebitnih spremembah kmetijskih zemljišč kot posledica upravičene razvojne potrebe kmetijstva ali drugih dejavnosti ter drugih zahtev.

V postopkih sprejemanja prostorskih aktov državnega pomena je sprememba namenske rabe ~~ostalim~~ **drugih** kmetijskih zemljišč izjemoma dopustna, če so izkazane razvojne potrebe države in za ta namen ni mogoče uporabiti zemljišč nekmetijskih namenskih rab.

Strokovna podlaga za načrtovanje prostorskih ureditev državnega pomena na ostalih kmetijskih zemljiščih vsebuje:

- utemeljitev razvojnih potreb države,
- možnosti za načrtovanje prostorskih ureditev na zemljiščih nekmetijskih namenskih rab,
- razvrstitev ~~ostalim~~ **drugih** kmetijskih zemljišč glede na kakovost tal in
- določitev števila točk iz 3. d člena tega zakona.

Strokovna podlaga je priloga osnutka prostorskega akta v skladu z zakonom, ki ureja prostorsko načrtovanje.

Strokovne podlage se izdelajo na stroške pripravljavca **ali investitorja ali pobudnika** prostorskega akta.

Obrazložitev: Ta stavek je treba dopolniti, saj sploh ni samoumevno in tudi ne logično, da naj bi tako podlago plačal pripravljavec (pripravljavci so za lokalno raven samo občine in za državno raven samo MOP- Direktorat za prostor).

Če organizacija iz 3. c člena tega zakona pri pripravi strokovne podlage ugotovi, da podatki o kakovosti tal iz evidence o kmetijskih zemljiščih iz 9. člena tega zakona ne izkazujejo dejanskega stanja, se v strokovni podlagi prikaže razvrstitev ostalih kmetijskih zemljišč glede na ugotovljene

podatke o kakovosti tal. Ta razvrstitev se po sprejemu prostorskega akta vnese v evidenco o kmetijskih zemljiščih iz 9. člena tega zakona.

Minister, pristojen za **urejanje prostora, v sodelovanju z ministrom**, pristojnim za kmetijstvo, določi podrobnejšo vsebino strokovnih podlag ter podrobnejše kriterije iz tega člena.

Obrazložitev: Če strokovne podlage ostanejo v takem obsegu kot so predlagane, njihov značaj nalaga, da je za njeno vsebino pristojen minister za okolje in prostor.

3. c člen

Za izdelavo strokovnih podlag ministrstvo, pristojno za **urejanje prostora v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo**, določi organizacije za izdelavo strokovnih podlag (v nadaljnjem besedilu: organizacija). To nalogo opravljajo kot javno pooblastilo.

Organizacija, ki želi izdelovati strokovne podlage, mora vložiti vlogo z dokazili o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega odstavka, na ministrstvo, pristojno za **kmetijstvo urejanje prostora**.

O vlogi iz prejšnjega odstavka odloči ministrstvo, pristojno za **kmetijstvo urejanje prostora**, z odločbo.

Če organizacija iz tega člena ne izpolnjuje več predpisanih pogojev ali če ravna v nasprotju s predpisi, minister izda odločbo o prenehanju javnega pooblastila.

Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, objavi seznam organizacij na svoji spletni strani.

Minister, pristojen za **urejanje prostora v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo**, predpiše tehnične, strokovne in organizacijske pogoje, ki jih mora izpolnjevati organizacija za izdelavo strokovnih podlag.

Pripomba: Zakon uvaja neke vrste »licenco«. Polje licenc je zelo občutljivo, izkušnje pa kažejo, da ta institut ne prispeva bistveno k kakovosti storitev. Bolj pomembno je zagotavljati interdisciplinarnost skupine, ki bo tako strokovno podlago pripravila. V Sloveniji je zelo malo organizacij, ki lahko tako interdisciplinarnost zagotovijo s svojimi zaposlenimi, treba bo računati na nekakšno povezovanje organizacij. Zagotovo pa je treba vprašanje (morebitne) licence reševati sočasno z ostalimi licencami na področju urejanja prostora in varstva okolja. Če bo predlagatelj vztrajal na določenih glede vsebine strokovnih podlag, potem mora o tem razmisliti Ministrstvo za okolje in prostor, saj vsebina predlaganih strokovnih podlag posega na področje prostorskega načrtovanja. V primeri, da bo predlagatelj vztrajal na predlagani rešitvi, predlagamo, da se vsebino predlaganih strokovnih podlag ureja ZPN oziroma ZGO.

3. d člen

Finančno nadomestilo je odškodnina, ki jo plača pripravljavec, **investitor ali pobudnik** prostorskega akta zaradi spremembe kmetijske namenske rabe ostalih kmetijskih zemljišč. Pripravljavec prostorskega akta lahko od investitorja zahteva povračilo finančnega nadomestila.

Obrazložitev: Ta stavek je treba dopolniti, saj sploh ni samoumevno in tudi ne logično, da naj bi tako odškodnino plačal pripravljavec, praviloma bi to moral biti investitor.

Finančno nadomestilo se določi na kvadratni meter, ki se mu spremeni kmetijska namenska raba, tako da se število točk pomnoži z vrednostjo točke. Število točk se določi na kvadratni meter zemljišča, na podlagi naslednjih kriterijev:

- boniteta zemljišča in talni potencial (kakovost tal, ki je opredeljena na podlagi kemijskih in fizikalnih lastnosti tal),
- relief in mikroreliefne oblike,

- prisotnost naravnih ovir za obdelavo tal,
- komasacije, osuševanje in namakalni sistemi,
- onesnaženost tal in
- ekonomski in regionalni vplivi.

V prostorskem aktu se sprememba namenske rabe ostalih kmetijskih zemljišč v nekmetijsko namensko rabo označi s svojo enoto urejanja prostora.

Pripravlavec prostorskega akta plača finančno nadomestilo najpozneje pred ~~objavo sprejetega prostorskega akta v uradnem glasilu~~ **izdajo gradbenega dovoljenja**.

Obrazložitev in pripomba na predhodni odstavek: Zlasti za OPN, pa tudi za DPN je to popolnoma neživiljenjsko določilo. Realen in smiseln čas za plačilo je v postopku pridobivanja gradbenega dovoljenja ali pa pred sprejetjem OPPN na zemljišču, ki je v OPN že opredeljen kot stavbno zemljišče. Pripravljavci so za lokalno raven samo občine in za državno raven samo MOP- Direktorat za prostor. Očitno gre za lapsus in je uporabljen pojem »sprememba namenske rabe« namesto »sprememba namembnosti«.

Nesmiselna in neupravičena je zahteva, da bi občina ali MOP DzP (ki tega denarja sploh nimajo) plačeval spremembo namenske rabe za privatne investitorje. Vzporednica z arheologijo: v OPN so predpisana izkopavanja, ki se morajo izvesti pred sprejetjem OPPN ali pridobitvijo gradbenega dovoljenja (plačilo pa seveda ne pade na ramena pripravljavca, razen če je ta hkrati tudi investitor).

Finančno nadomestilo se ne plača za enote urejanja prostora, na katerih je predvidena gradnja objektov, ki služijo opravljanju kmetijske dejavnosti.

Pripomba: Za take objekte se v prostorskih aktih praviloma ne opredeljujejo posebne enote urejanja prostora! Uskladiti s prostorsko zakonodajo.

Finančno nadomestilo se ne odmeri za ~~enote urejanja prostora~~ **zemljišče**, ki je s prostorskim aktom določeno za preselitev kmetije.

Obrazložitev: Za take objekte v prostorskih aktih ni nujno opredeliti posebne enote urejanja prostora (tako zemljišče je lahko samo del neke enote urejanja prostora). Uskladiti s prostorsko zakonodajo.

Finančno nadomestilo je prihodek države in se nakazuje na posebno proračunsko postavko, namenjeno ukrepom programa **aktivne kmetijske zemljiške politike**.

Minister, pristojen za kmetijstvo, določi podrobnejše kriterije za določitev točk in vrednost točke.

3. e člen

Na trajno varovanih kmetijskih zemljiščih se brez spremembe kmetijske namenske rabe lahko:

- izvaja osuševanje, agromelioracije, komasacije in gradi namakalne sisteme skupaj z vodnim virom;
- ~~gradi~~ **ureja** poljske in nujne dostopne poti, kot edine možne poti do kmetijskih zemljišč in kmetijskih objektov;
- ~~gradi~~ **postavlja** rastlinjake v izvedbi tunela, ograje za pašo živine in hmeljske žičnice;
- gradi omrežja gospodarske javne infrastrukture in javnega dobra: cevovodi za pitno in odpadno vodo, elektroenergetski vodi, komunikacijski vodi **in naprave**, plinovodi ter naftovodi.

Obrazložitev: Bazne postaje mobilne telefonije, uskladiti izraze z določi ZGO.

Na ~~ostalih drugih~~ kmetijskih zemljiščih se brez spremembe kmetijske namenske rabe lahko:

- izvaja osuševanje, agromelioracije, komasacije in gradi namakalne sisteme skupaj z vodnim virom;

- gradi ureja poljske in ostale dostopne poti do kmetijskih zemljišč in kmetijskih objektov;
- gradi enostavne in nezahtevne objekte, ki so za posamezno enoto urejanja prostora dopustni v skladu s prostorskimi akti;
- gradi omrežja gospodarske javne infrastrukture in javnega dobra: cevovodi za pitno in odpadno vodo, elektroenergetski vodi, komunikacijski vodi, plinovodi ter naftovodi.

Obrazložitev: Res čisto vse enostavne in nezahtevne objekte? Ti morajo biti po veljavni zakonodaji določeni oz. dopustni s prostorskimi akti.

~~Kmetija, ki ima najmanj enega člana kmetije, najmanj dve leti pred vložitvijo vloge za izdajo projektnih pogojev, neprekinjeno pokojninsko in invalidsko zavarovanega kot kmeta, in samostojni podjetnik ali pravna oseba, ki pretežni del prihodka pridobiva iz primarne kmetijske dejavnosti, lahko na ostalih kmetijskih zemljiščih, poleg objektov iz prejšnjega odstavka, izjemoma gradi tudi druge kmetijske objekte, če izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:~~

- ~~— zaradi prostorske utesnjenosti ne more opravljati kmetijske dejavnosti na obstoječi lokaciji ali~~
- ~~— zaradi širitve kmetijskega gospodarstva oziroma prestrukturiranja kmetijske dejavnosti.~~

Pripomba: Tu predlagano besedilo posega na področje prostorske in gradbene zakonodaje, po kateri je graditev dopustna samo na stavbnih zemljiščih. Treba je upoštevati Uredbo o vrstah objektov glede na zahtevnost, UL RS, 37/08 in 99/08!

Tudi sicer ni dopustno, da bi se omogočalo take izjeme, ker se s tem ustvarja neenakost državljanov na temelju njihove zaposlitve oziroma vira pridobivanja dohodka. Poleg tega ne more ta zakon določati, kje je dopustno graditi, saj ima to pristojnost lokalna skupnost preko planskih aktov. Zato predlog, da se določilo črta.

~~Na ostalih kmetijskih zemljiščih se kmetijske objekte iz prejšnjega odstavka načrtuje:~~

- ~~— na obstoječi lokaciji kmetijskega gospodarstva oziroma v njegovi bližini;~~
- ~~— na zemljiščih slabših kategorij;~~
- ~~— racionalno v skladu s tehnološkimi normativi ter obstoječimi in predvidenimi proizvodnimi kapacitetami.~~

~~Pri gradnji objektov iz tega člena ne gre za spremembo kmetijske namenske rabe.~~

Pripomba za oba odstavka: Tu predlagano besedilo posega na področje prostorske in gradbene zakonodaje, po kateri je graditev dopustna samo na stavbnih zemljiščih. Treba je upoštevati Uredbo o vrstah objektov glede na zahtevnost, UL RS, 37/08 in 99/08!

Tudi sicer ni dopustno, da bi se omogočalo take izjeme, ker se s tem ustvarja neenakost državljanov na temelju njihove zaposlitve oziroma vira pridobivanja dohodka. Poleg tega ne more ta zakon določati, kje je dopustno graditi, saj ima to pristojnost lokalna skupnost preko planskih aktov. Zato predlog, da se določilo črta.

~~Minister, pristojen za kmetijstvo, podrobneje določi vrste enostavnih in nezahtevnih objektov iz tega člena, njihovo največjo velikost, način gradnje, rabo ter druge pogoje, ki jih morajo izpolnjevati ti objekti.~~

~~Minister, pristojen za kmetijstvo, določi podrobnejše kriterije in pogoje za gradnjo kmetijskih objektov na ostalih kmetijskih zemljiščih iz tretjega odstavka tega člena.~~

Pripomba: Tu predlagano besedilo posega v pristojnosti ministra za prostor! Določilo se črta.

3. f člen

Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, določa projektne pogoje in daje soglasja h gradnji objektov, ki se lahko gradijo na kmetijski namenski rabi in za katere je po predpisih, ki urejajo graditev objektov,

treba pridobiti gradbeno dovoljenje. Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, izda projektne pogoje in soglasje v 30 dneh po prejemu popolne vloge.

Obrazložitev: 60 dni je predolga doba, predlagamo 30.

Vlogo za izdajo projektних pogojev in soglasij h gradnji kmetijskih objektov iz tretjega odstavka prejšnjega člena, za katere je treba pridobiti gradbeno dovoljenje, obravnava posebna pet članska komisija, ki jo imenuje minister, pristojen za kmetijstvo (v nadaljnjem besedilu: komisija) in jo sestavljajo strokovnjaki s kmetijskega področja, **področja urejanja prostora in graditve objektov**., Komisija pripravi predlog projektnih pogojev in soglasja, ki jih potrdi in izda ministrstvo, pristojno za kmetijstvo.

Obrazložitev: Menimo, da strokovnjaki s kmetijskega področja ne morejo sami, brez sodelovanja z ustrezno usposobljenimi predstavniki drugih strok, presoјati objektov iz predpisov, ki urejajo graditev objektov - skupina mora biti interdisciplinarna! Ali se predlagatelj zaveda, kakšno breme bo imela takšna komisija? To nalogo je treba poveriti javnim službam na način, kot so organizirane pri drugih nosilcih urejanja prostora. Manjka tudi navedba roka!

Organ, ki izda gradbeno dovoljenje za gradnjo kmetijskih objektov iz tretjega odstavka prejšnjega člena, mora po pravnomočnosti gradbenega dovoljenja en originalen izvod poslati ministrstvu, pristojnemu za kmetijstvo. Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, po pravnomočnosti gradbenega dovoljenja lokacijo predvidenega kmetijskega objekta vnese v evidenco iz 9. člena tega zakona.

Sprememba namembnosti objektov iz prejšnjega člena ni dovoljena.

Če kmetijski objekt, ki je zgrajen po tretjem odstavku tega člena, ne služi več kmetijski dejavnosti, mora investitor ali njegov pravni naslednik, zemljišče, na katerem stoji kmetijski objekt in zemljišče, ki je namenjeno za redno rabo takšnega kmetijskega objekta, vrniti v prvotno stanje.

Minister, pristojen za kmetijstvo, določi kriterije za izdajo projektnih pogojev in soglasij.«

7. člen

Za 6. členom se črtata naslov poglavja »II. NAČRTOVANJE IN VARSTVO KMETIJSKIH ZEMLJIŠČ« in naslov podpoglavja »1. Raba kmetijskih zemljišč«.

8. člen

7. člen se spremeni tako, da se glasi:

»7. člen

Lastnik, zakupnik ali drug uporabnik kmetijskega zemljišča iz 2. člena tega zakona mora:

- obdelovati kmetijsko zemljišče na predpisan način in kot dober gospodar;
- preprečevati zaraščanje kmetijskih zemljišč;
- odpravljati zaraščanje kmetijskih zemljišč na območju trajno varovanih kmetijskih zemljišč z 3. člena tega zakona ali na območju, za katerega je s programom določeno, da je potrebno odpraviti zaraščanje;
- uporabljati zemljiščem in kraju primerne metode kmetovanja za preprečevanje zbitosti tal, erozije in onesnaženja ter za zagotavljanje trajne rodovitnosti zemljišč.

Na zemljiščih, ki so s prostorskim aktom namenjena za nekmetijske namene, se ne sme ovirati predvidene namembnosti teh zemljišč. Lastnik, zakupnik ali drug uporabnik zemljišča, ki vzpostavi trajne nasade ali izvede druge investicije v času, ko je že določena nekmetijska namenska raba na teh zemljiščih, ni upravičen do odškodnine.

Če kmetijska inšpekcija ugotovi, da lastnik, zakupnik ali drug uporabnik kmetijskega zemljišča ne ravna v skladu s prvo alineo prvega odstavka tega člena, z odločbo naloži izvedbo primernih ukrepov. Lastnik, zakupnik ali drug uporabnik kmetijskega zemljišča mora te ukrepe izvesti najpozneje v tekoči rastni sezoni.

Če kmetijska inšpekcija ugotovi, da lastnik, zakupnik ali drug uporabnik kmetijskega zemljišča ne ravna v skladu z drugo alineo prvega odstavka tega člena, z odločbo naloži izvedbo primernih ukrepov. Lastnik, zakupnik ali drug uporabnik kmetijskega zemljišča mora te ukrepe izvesti najpozneje v dveh letih od pravnomočnosti odločbe, sicer se izvedejo potrebni ukrepi na stroške lastnika, zakupnika ali drugega uporabnika kmetijskega zemljišča v izvršilnem postopku.

Če kmetijska inšpekcija ugotovi, da lastnik, zakupnik ali drug uporabnik kmetijskega zemljišča, na območju trajno varovanih kmetijskih zemljišč z 3. člena tega zakona ali na območju, za katerega je s programom določeno, da je potrebno odpraviti zaraščanje, ne ravna v skladu s tretjo alineo prvega odstavka tega člena, z odločbo naloži izvedbo primernih ukrepov. Lastnik, zakupnik ali drug uporabnik kmetijskega zemljišča mora te ukrepe izvesti najpozneje v dveh letih od pravnomočnosti odločbe, sicer se izvedejo potrebni ukrepi na stroške lastnika, zakupnika ali drugega uporabnika kmetijskega zemljišča v izvršilnem postopku.

Če kmetijska inšpekcija ugotovi, da izvedbo ukrepov iz druge in tretje alinee prvega odstavka tega člena ni možno naložiti lastniku, zakupniku ali drugemu uporabniku kmetijskega zemljišča, o tem obvesti upravno enoto, ki ta zemljišča v upravnem postopku prenese v začasno upravljanje na Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije za dobo desetih let.

Pravica do začasnega upravljanja kmetijskih zemljišč se vpiše v zemljiško knjigo na predlog inšpektorja in o tem obvesti Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije.

Vlada določi podrobnejša merila za presojo, ali lastnik, zakupnik ali drug uporabnik kmetijskega zemljišča ravna kot dober gospodar.«

9. člen

Za 7. členom se črta naslov podpoglavja »2. Načrtovanje in varstvo pred spreminjanjem namembnosti«.

10. člen

9. člen se spremeni tako, da se glasi:

»9. člen

Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, vzpostavi, vodi in upravlja evidenco o kmetijskih zemljiščih (v nadaljnjem besedilu: evidenca).

Evidenca obsega:

- kmetijska zemljišča iz 2. člena tega zakona;
- kmetijska zemljišča, ki so po namenski rabi v skladu z 3. členom tega zakona razvrščena na trajno varovana in ostala kmetijska zemljišča;
- območja razvrstitev ostalih kmetijskih zemljišč glede na kriterije iz 3. b člena tega zakona in število točk finančnega nadomestila na kvadratni meter;
- enote urejanja prostora in število točk finančnega nadomestila na kvadratni meter, za katere je v skladu s 3. d členom tega zakona določeno finančno nadomestilo;

Pripomba: »enota urejanja prostora« ima v prostorskem načrtovanju točno določen pomen. Tu verjetno ne gre za isto? Zamenjati pojem!

- območja, predvidena za izvajanje aktivnosti programa **aktivne kmetijske politike??**;
- lokacije predvidenih kmetijskih objektov, zgrajene na ostalih kmetijskih zemljiščih, iz tretjega odstavka 3. e člena tega zakona;

Pripomba: *Objekt ne more biti hkrati predviden in zgrajen.*

- podatke o kakovosti tal.

Pripomba: *verjetno je smiselno določiti, katere podatke natančno?*

Šteje se, da je evidenca vzpostavljena, ko vsebuje podatke iz prve, druge, pete in sedme alinee prejšnjega odstavka.

Evidenca se vodi v grafični in pisni obliki.

Podatki iz evidence so javni in dostopni na spletni strani ministrstva, pristojnega za kmetijstvo.

Sredstva za vzpostavitev in vodenje evidence zagotovi ministrstvo, pristojno za kmetijstvo.

Razvrstitev ostalih kmetijskih zemljišč in število točk finančnega nadomestila na kvadratni meter, določenih na podlagi strokovne podlage iz 3. b člena tega zakona, se po sprejetju prostorskega akta vključijo v evidenco.

Minister, pristojen za kmetijstvo, predpiše podrobno vsebino evidence, način njene vzpostavitve, vodenja in upravljanja.«.

Pripomba: *Rok je absolutno predolg: 18 (podzakonski predpis)+12 mesecev!*

11. člen

Za 9. členom se doda 9. a člen, ki se glasi:

»9. a člen

Rodovitna zemlja je material površinskega sloja tal, ki zaradi fizikalnih, kemičnih in mikrobioloških lastnosti omogoča rast rastlin.

Z rodovitno zemljo, odrinjeno pri gradbenih posegih ali agromelioracijah, je treba ravnati na predpisan način. Rodovitna zemlja ni odpadek po predpisih, ki urejajo varstvo okolja.

Rodovitno zemljo s stavbnega zemljišča, ki se odstrani zaradi gradnje, razen količine potrebne za urejanje okolice, določene v gradbenem dovoljenju, se uporabi za namene izboljšanja drugih kmetijskih zemljišč in **v okviru gradnje objektov ali sanacije degradiranih območij.**

Obrazložitev: *Dopustiti možnost različne smotrne uporabe rodovitnega dela zemlje.*

Podrobnejše načine ravnanja z rodovitno zemljo predpiše minister, pristojen za kmetijstvo.«.

12. člen

56. člen se spremeni tako, da se glasi:

»56. člen

Uvedbo komasacijskega postopka lahko predlagajo lastniki zemljišč, v njihovem imenu pa komasacijski odbor, njihova skupnost na podlagi pogodbe, pravna oseba ali lokalna skupnost.

Upravičenci iz prejšnjega odstavka vložijo predlog pri upravni enoti.

Predlog za uvedbo komasacijskega postopka se lahko vloži, če se s komasacijo strinjajo lastniki kmetijskih zemljišč, ki imajo v lasti več kot 67 odstotkov površin kmetijskih zemljišč na predvidenem komasacijskem območju.

Predlogu za uvedbo komasacije je treba priložiti:

- predvidene meje komasacijskega območja;
- predlog celovite idejne zasnove ureditve komasacijskega območja usklajen z drugimi sočasnimi agrarnimi operacijami;
- predvidena območja ureditve zemljiškega katastra na območju komasacije;
- mnenje kmetijsko svetovalne službe o upravičenosti komasacije z oceno pričakovanih učinkov;
- seznam lastnikov zemljišč s podatki o površinah, ki jih imajo v lasti na predvidenem komasacijskem območju, in s podpisanimi izjavami lastnikov za uvedbo komasacijskega postopka;
- imena članov komasacijskega odbora iz 61. člena tega zakona;
- firma in sedež investitorja komasacije, ki mora biti pravna oseba.

Če se predlog celovite idejne zasnove ureditve komasacijskega območja nanaša na varovana območja po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave, mora biti ta predlog pripravljen na podlagi pridobljenih naravovarstvenih smernic po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave.

Upravna enota pri pristojnih organih po uradni dolžnosti preveri skladnost seznama lastnikov zemljišč in njihovih izjav za uvedbo komasacijskega postopka z lastniškim stanjem v zemljiški knjigi ter upoštevanje naravovarstvenih smernic. V naravovarstvenem mnenju, s katerim se preveri upoštevanje naravovarstvenih smernic, se mora pristojna organizacija opredeliti tudi do sprejemljivosti vplivov komasacije na varovana območja v skladu s predpisi, ki urejajo postopek presoje sprejemljivosti.

Upravna enota izda odločbo o uvedbi komasacijskega postopka najpozneje v treh mesecih od dneva prejema popolnega predloga za uvedbo komasacijskega postopka.

Odločba o uvedbi komasacije preneha veljati, če se v petih letih po pravnomočnosti ne začne z izvajanjem komasacijskih del.«.

13. člen

Drugi odstavek 60. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Izjemoma je dovoljen promet z zemljišči do konca razgrnitve elaborata obstoječega stanja zemljišč komasacijskega sklada, če gre za zmanjšanje števila lastnikov ali solastniških deležev. Ne glede na fazo komasacije je dovoljen prenos lastništva, če gre za prenos lastništva na Republiko Slovenijo ali občino oziroma prenos lastništva zaradi izvedbe prostorskega izvedbenega akta, ali če gre za prenos celotnega zemljišča na komasacijskem območju na dediča. Potrdilo, da so izpolnjeni pogoji iz tega odstavka, izda upravna enota. Če pogoji po tem odstavku niso izpolnjeni, upravna enota zavrne izdajo potrdila z odločbo v upravnem postopku.«.

14. člen

80. člen se spremeni tako, da se glasi:

»80. člen

Agromelioracije obsegajo ukrepe, ki izboljšujejo fizikalne in ostale lastnosti tal ter izboljšujejo dostop na kmetijsko zemljišče. Agromelioracije obsegajo ukrepe izravnave zemljišč, krčenja grmičevja, ukrepe vzpostavitve kmetijske pridelave na zaraščenih kmetijskih zemljiščih, odstranitve kamnitih

osamelcev, ureditev poljskih poti, nasipavanja rodovitne zemlje, izdelave teras, ureditev gorskih in kraških pašnikov.

Agromelioracije se delijo na:

- zahtevne agromelioracije: izdelava teras, novih poljskih poti in vsi ukrepi, ki presegajo omejitve iz druge alineje tega odstavka;
- nezahtevne agromelioracije: izravnava zemljišča na površini do 1 ha, krčenje grmičevja na površini do 1 ha, vzpostavitev kmetijske pridelave na zaraščenih kmetijskih zemljiščih na površini do 1 ha, odstranitev kamnitih osamelcev do skupne količine 20 m³ na površini do 1 ha, ureditev obstoječih poljskih poti z možnostjo gramoziranja do 20 cm, nasipavanje rodovitne zemlje do 20 cm in skupne količine do 50 m³ na površini do 1 ha, ureditev gorskih in kraških pašnikov do 2 ha.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka je za agromelioracije, pri katerih gre za vnos zemeljskega izkopa, umetno pripravljene zemljine ali rodovitne zemlje, ki ne izhaja iz območja agromelioracije, treba pridobiti odločbo o uvedbi agromelioracije po 82. členu tega zakona ter predhodno pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo okolja.

Vnos zemeljskega izkopa ali umetno pripravljene zemljine na kmetijska zemljišča je dovoljen samo v okviru agromelioracij.

Sanacija odlagališč in posledic izkoriščanja mineralnih surovin se ne štejeta za agromelioracijo po tem zakonu.

Za agromelioracijska dela, ki jih je treba izvesti zaradi komasacije, je potrebno soglasje lastnikov kmetijskih zemljišč, ki imajo v lasti več kot 67 odstotkov površin kmetijskih zemljišč na predvidenem območju agromelioracije.

Minister, pristojen za kmetijstvo, predpiše podrobnejšo vsebino vloge za uvedbo agromelioracije, načine in postopke njihovega izvajanja.

Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, pridobi od pristojnih organov mnenje o sprejemljivosti predlagane agromelioracije **in smernicah za izvajanje**, če je predlagana uvedba agromelioracije na:

- varovanih območjih, po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave in varstvo okolja,
- varovanih območij, po predpisih, ki urejajo področje voda,
- gozdu, po predpisih, ki urejajo gozdove ali
- območjih, ki so varovanih po predpisih o varstvu kulturne dediščine.«.

Če to izhaja iz smernic pristojnih organov ali določil občinskega prostorskega načrta ter predpisov s področja urejanja prostora se za zahtevne agromelioracije pripravi občinski prostorski načrt.

Obrazložitev in pripomba: Agromelioracija lahko bistveno spremeni lastnosti krajine, in to tudi na območjih, ki imajo status dediščinske kulturne krajine, krajinskega parka ipd. ravno zaradi krajinskih značilnosti, ki so varovane, ali pa posega v interese drugih rab. Ni dovolj, da MKGP ali investitor zbira soglasja različnih nosilcev urejanja prostora, temveč bi moralo biti urejanje kmetijskih zemljišč z agrarnimi operacijami predmet medsebojnega usklajevanja v okviru priprave prostorskega planskega akta (takšna praksa je bila v preteklosti že uveljavljena). V tem smislu bi moral nosilec urejanja prostora s področja kmetijstva tako kot drugi investitorji oz. pobudniki za sprememb v prostoru v okviru priprave prostorskih aktov predložiti strokovne podlage (potrebe in namere idr.), šele po uskladitvi z drugimi nosilci urejanja prostora pa bi se pogoji za urejanje opredelili za relevantne enote urejanja prostora. Za nekatere agromelioracije bi bila potrebna celo izdelava občinskega podrobnega prostorskega načrta (zlasti za večja območja melioracij in namakalnih sistemov).

15. člen

V napovednem stavku 83. člena se črta besedilo »ali agromelioracijo iz druge alineje drugega odstavka 80. člena tega zakona,«.

16. člen

Črta se 85. člen.

17. člen

86. člen se spremeni tako, da se glasi:

»86. člen

Melioracija iz 82. in 83. člena tega zakona se uvede z odločbo ministra, pristojnega za kmetijstvo, iz katere so razvidni:

- **prostorsko urejanje območja (prostorski načrt);**
- meje melioracijskega območja;
- predvidena melioracijska dela in rok za njihovo izvedbo;
- način financiranja melioracijskih del;
- investitor;
- obveznosti in odgovornosti glede izgradnje, delovanja, rabe in vzdrževanja melioracijskih sistemov po končani melioraciji;
- objekti in naprave, ki jih bodo dolžni lastniki oziroma uporabniki kmetijskih zemljišč sami redno vzdrževati v uporabnem stanju;
- osnove in merila za določitev in plačilo stroškov za redno delovanje in vzdrževanje melioracijskega sistema po končani vzpostavitvi;
- predvidena dinamika melioracijskih del po ožjih območjih.

Pripomba: *Melioracija je agrarna operacija, ki praviloma posega v prostor na način, da zadeva interese drugih uporabnikov prostora in v sestavine prostora, ki so v upravljanju oz. varstvu drugih resorjev, zato bi morala faza usklajevanja potekati v okviru priprave prostorskega akta. V tem smislu bi moral nosilec urejanja prostora s področja kmetijstva v okviru priprave prostorskih aktov predložiti ustrezne strokovne podlage (potrebe in namere idr.), šele po uskladitvi z drugimi nosilci urejanja prostora pa bi se določila izdelava občinskega podrobnega prostorskega načrta.*

Odločba o uvedbi melioracije preneha veljati, če se v petih letih po pravnomočnosti ne začne z izvajanjem melioracijskih del.

Mali namakalni sistem se ne sme uvesti na območju, na katerem je že uveden veliki namakalni sistem.

Uvedba oziroma izgradnja melioracij, razen malih namakalnih sistemov ter agromelioracij po drugi alineji drugega odstavka 80. člena tega zakona, se šteje kot javna korist.

Če je za izvedbo melioracije treba pridobiti tudi gradbeno dovoljenje, se za dokazilo o pravici graditi, poleg dokazil na podlagi predpisa, ki ureja graditev objektov, štejejo tudi:

- potrdilo pristojnega organa, da so v teku postopki po zakonu, ki ureja denacionalizacijo;
- potrdilo pristojnega sodišča, da so v teku zapuščinski postopki po zakonu, ki ureja dedovanje;
- historični izpisek iz zemljiške knjige, da je bila nepremičnina vknjižena na agrarne skupnosti oziroma potrdilo pristojnega organa, da so v teku postopki vračanja premoženja po zakonu, ki ureja ponovno vzpostavitev agrarnih skupnosti ter vrnitvi njihovega premoženja in pravic ali zemljiškoknjižni izpisek, da je nepremičnina v lasti agrarne skupnosti ali vaške skupnosti;
- potrdilo pristojnega organa, da so v teku postopki vračanja premoženja po zakonu, ki ureja zadruge;
- zemljiškoknjižni izpisek, če je nepremičnina vknjižena kot javno dobro;

- potrdilo pristojnega organa, da je vložen predlog za razglasitev lastnika nepremičnine za mrtvega ali da je začel postopek za dokazovanje smrti na podlagi predpisov, ki urejajo nepravdni postopek ali
- izjava investitorja, da je poskušal pridobiti služnost, lastninsko ali stvarno pravico in potrdilo pristojnega organa, da je investitor pričel postopek pridobitve služnosti, lastninske oziroma stvarne pravice v javno korist v skladu s tem zakonom in v skladu s predpisi o razlastitvi.

Po končanju postopkov iz prejšnjega odstavka, razen zadnje alineje, izvede investitor melioracije z lastniki zemljišč postopek za pridobitev služnosti v javno korist ali lastninske oziroma stavbne pravice v javno korist v skladu s tem zakonom in v skladu s predpisi o razlastitvi.

Če se melioracija uvede na območju, kjer se izvaja komasacijski postopek, pri katerem je bila odločba o novi razdelitvi zemljišč komasacijskega sklada že vročena vsem komasacijskim udeležencem, se soglasja za uvedbo melioracije pridobivajo od lastnikov zemljišč kot to izkazuje odločba o novi razdelitvi zemljišč komasacijskega sklada. Če je v teh primerih treba za izvedbo melioracije pridobiti tudi gradbeno dovoljenje na podlagi predpisa, ki ureja graditev objektov, se to izda na zemljiškokatastrsko stanje parcel kot to izkazuje odločba o novi razdelitvi zemljišč komasacijskega sklada. Tudi odločba o uvedbi melioracije se v teh primerih izda na zemljiškokatastrsko stanje parcel kot to izkazuje odločba o novi razdelitvi zemljišč komasacijskega sklada.«.

18. člen

Črta se 93. člen.

19. člen

V 94. členu se za prvim odstavkom dodata nova drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

»Odločba o višini stroškov za redno delovanje in vzdrževanje melioracijskih sistemov za posameznega lastnika kmetijskih zemljišč se ne izda, če višina stroškov ne presega 3 evre.

Upravljavec namakalnega sistema v soglasju z melioracijsko skupnostjo določi pravila za odjem in rabo vode z namakalnim urnikom v skladu s podeljeno vodno pravico. Pravila za odjem in rabo vode so obvezna za lastnike, zakupnike in druge uporabnike zemljišč na namakalnem območju. V teh pravilih je poleg namakalnega urnika določen tudi način obračuna porabljene vode, električne energije in drugih stroškov namakanja v posameznem letu po dejanski porabi. Obračun teh stroškov se lahko po pridobljenem soglasju melioracijske skupnosti izvaja tudi za namakana kmetijska zemljišča izven melioracijskega območja iz 86. člena tega zakona.«.

20. člen

VII. poglavje se spremeni tako, da se glasi:

»VII. INŠPEKCIJA

106. člen

Izvajanje določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, nadzorujejo kmetijski inšpektorji, v delu, ki se nanašajo na gozd pa gozdarski inšpektorji. Določbe 4. člena tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, nadzorujejo tudi inšpektorji za varstvo okolja in inšpektorji za prostor, v skladu s svojimi pristojnostmi.

Kmetijski inšpektor mora poleg izpolnjevanja splošnih pogojev imeti univerzitetno izobrazbo agronomske, zootehniške ali druge biotehniške smeri in najmanj štiri leta delovnih izkušenj v kmetijski stroki.

107. člen

Kmetijski inšpektor ima poleg pooblastil po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

A) pooblastila:

- pregledovati zemljišča, kmetijske objekte, poslovne knjige in listine lastnikov, zakupnikov in drugih uporabnikov zemljišč po tem zakonu, primerjati dejansko stanje zemljišč po tem zakonu s stanjem v registrih in uradnih evidencah, ki se nanašajo na zemljišča po tem zakonu;
- nadzirati namembnost kmetijskih objektov iz 3. d člena tega zakona, ki so oproščeni plačila finančnega nadomestila, in kmetijskih objektov, zgrajenih na kmetijski namenski rabi iz 3. e člena tega zakona;
- nadzirati programe lokalnih skupnosti, ki se nanašajo na načrtovanje in varstvo kmetijskih zemljišč, agrarne operacije in skupne pašnike;
- nadzirati, ali lastnik, zakupnik ali drug uporabnik kmetijskega zemljišča obdeluje kmetijsko zemljišče v skladu s predpisi in kot dober gospodar;
- nadzirati kmetijska zemljišča z namenom preprečevanja zaraščanja;
- nadzirati porabo dodeljenih sredstev v okviru aktivnosti programa;
- nadzirati delovanje organizacij iz 3. c člena tega zakona;
- nadzirati določbe o prometu, zakupu ter o pripravi, izvajanju, delovanju in vzdrževanju agrarnih operacij ter o skupnih pašnikih, kadar za to ni pristojen drug organ;
- preverjati, ali so melioracije izvedene v skladu z odločbami o uvedbi melioracij;
- nadzirati pravilno vzdrževanje namakalnih in osuševalnih sistemov in gospodarno porabo vode pri namakanju rastlin;
- pri ugotovljenih nepravilnostih predlagati pristojnemu organu zadržanje plačila oziroma vračilo že plačanih sredstev za vzdrževanje hidromelioracijskih sistemov;
- pri ugotovljenih nepravilnostih predlagati pristojnemu organu zadržanje plačila oziroma vračilo že plačanih sredstev za izvedbo agrarnih operacij;
- nadzirati ravnanje s rodovitno zemljo.

B) pristojnosti:

- prepovedati uporabo kmetijskega zemljišča v kakšen drug namen kot za kmetijsko proizvodnjo, če tako izkoriščanje po zakonu ali predpisu, izdanem na podlagi zakona, ni dovoljeno, in odrediti vzpostavitev zemljišča v prejšnje stanje v določenem roku;
- izreči ukrepe, če lastnik, zakupnik ali drug uporabnik kmetijskega zemljišča ne obdeluje kmetijskega zemljišča v skladu s predpisi oziroma kot dober gospodar;
- izreči ukrepe, če je kmetijsko zemljišče zaraščeno;
- izreči ukrepe, če se kmetijski objekt iz 3. d člena tega zakona, ki je oproščen plačila finančnega nadomestila, in kmetijski objekt, zgrajen na kmetijski namenski rabi iz 3. e člena tega zakona, ne uporablja v skladu z namembnostjo tega kmetijskega objekta;
- izreči ukrepe za neustrezno porabo dodeljenih sredstev v okviru aktivnosti programa;
- do odločitve pristojnega organa, prepovedati opravljanje delovanje organizacij iz 3. c člena tega zakona, če ne izpolnjujejo predpisanih pogojev, in predlagati odvzem javnih pooblasti;
- prepovedati onesnaževanje oziroma degradiranje kmetijskih zemljišč pri njihovi rabi in odrediti vzpostavitev v prejšnje stanje na stroške povzročitelja onesnaževanja oziroma degradiranja, ali lastnika kmetijskih zemljišč, če se ugotovi njegova odgovornost;
- odrediti sanacijo opuščenih peskokopov, kamnolomov in drugih kopov in rudnikov po končanem izkoriščanju v skladu s predpisi in konkretnimi akti;
- odrediti ukrepe za odpravo nepravilnosti pri izvedbi melioracij;
- odrediti ukrepe za redno delovanje in vzdrževanje melioracijskih sistemov in naprav;
- odrediti lastnikom, zakupnikom oziroma drugim uporabnikom kmetijskih zemljišč, da začnejo predpisane postopke za vpis v registre oziroma uradne evidence, ki se nanašajo na kmetijska zemljišča;
- zadržati izvedbo nezakonitih dejanj, ki se nanašajo na kmetijska zemljišča;

- v nujnih primerih, ko bi sicer nastala škoda za splošni interes, odrediti ukrepe, da se škoda prepreči;
- prepovedati nepravilno ravnanje z rodovitno zemljo in izreči ustrezne ukrepe.«

21. člen

VIII. poglavje se spremeni tako, da se glasi:

»VIII. KAZENSKE DOLOČBE

108. člen

Z globo od 5.000 do 100.000 evrov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki:

1. uporabi kmetijsko zemljišče ali gozd v nasprotju z njegovim namenom ali ga onesnaži ali kako drugače degradira ali onesnaži ali drugače zavira rast rastlin (prvi odstavek 4. člena);
2. ravna v nasprotju s prvim odstavkom 7. člena tega zakona;
3. ne ravna s rodovitno zemljo na predpisan način (drugi odstavek 9. a člena);
4. ne dovoli pooblaščenim delavcem dejavnosti iz 41. člena tega zakona;
5. ne prepusti svojih dotedanjih zemljišč komasacijskim udeležencem, katerim so z odločbo o novi razdelitvi dodeljena (drugi odstavek 70. člena);
6. ne izvede predvidenih melioracijskih del v skladu s tem zakonom (prvi odstavek 86. člena);
7. ne zagotovi rednega vzdrževanje melioracijskih objektov in naprav (prvi odstavek 91. člena ali 92. člen);
8. ne zagotovi nemotenega delovanja melioracijskih objektov in naprav (prvi odstavek 91. člena in 92. člen);
9. moti druge pri odjemu vode ali drugače ravna v nasprotju s pravili – namakalnim urnikom (tretji odstavek 94. člena);
10. ne dovoli kmetijskemu inšpektorju uresničevati pooblastil iz točke A prejšnjega člena;
11. v določenem roku ne ravna v skladu z izvršljivo odločbo, s katero je kmetijski inšpektor odredil izvršitev ukrepov, ki jih določa ta zakon;
12. ne izvede ukrepe za preprečevanje zaraščenosti kmetijskih zemljišč;
13. spremeni namembnost kmetijskemu objektu iz 3. d člena tega zakona, ki je oproščen plačila finančnega nadomestila, in kmetijskemu objektu, zgrajenemu na kmetijski namenski rabi iz 3. e člena tega zakona;
14. sredstva, ki so ji bila dodeljena v okviru aktivnosti programa, ne porabi namensko;
15. ne izpolnjuje predpisanih pogojev za delovanje v skladu 3. c členom tega zakona;
16. ne začne predpisanih postopkov za vpis v registre oziroma uradne evidence, ki se nanašajo na kmetijska zemljišča.

Z globo od 10.000 do 200.000 evrov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo.

Z globo od 2.000 do 50.000 evrov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

Z globo od 500 do 5.000 evrov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

Ne glede na prvi odstavek tega člena se za neizvedene ukrepe iz 12. točke prvega odstavka tega člena na trajno varovanih kmetijskih zemljiščih določi 50 odstotkov višja globa kot za neizvedene ukrepe na ostalih kmetijskih zemljišč.

109. člen

Z globo od 500 do 5.000 evrov se za prekršek kaznuje posameznik, če stori katero od dejanj iz prvega odstavka prejšnjega člena.

Ne glede na prvi odstavek prejšnjega člena se za neizvedene ukrepe iz 12. točke prvega odstavka prejšnjega člena na trajno varovanih kmetijskih zemljiščih določi 50 odstotkov višja globa kot za neizvedene ukrepe na ostalih kmetijskih zemljišč.«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

22. člen

Do priprave programa **aktivne kmetijske zemljiške politike** iz 1. b člena tega zakona se aktivnosti programa financirajo na podlagi javnih razpisov, po postopkih določenih v zakonu, ki ureja kmetijstvo, za območje Republike Slovenije.

Podrobnejše pogoje javnih razpisov iz prejšnjega odstavka določi vlada.

23. člen

Minister, pristojen za kmetijstvo, sprejme podzakonske predpise v roku osemnajstih mesecev po uveljavitvi tega zakona.

Pripomba: *To je predolg rok; glede na spremembe, ki jih uvaja ta zakon, bi morale biti podzakonski akti biti že pripravljani.*

24. člen

Evidenco iz 9. člena tega zakona vzpostavi ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, v enem letu po uveljavitvi predpisa iz osmega odstavka 9. člena tega zakona.

Pripomba: *to pomeni 18 + 12 mesecev; glede na sedanje slabo stanje obstoječih podatkov, po katerih naj bi se delalo do sprejema evidence (glej 27. člen spodaj), je to povsem neprimerno; enaka pripomba kot zgoraj.*

25. člen

Smernice in mnenja ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, ki so bile izdane v postopkih prostorskega načrtovanja, ostanejo v veljavi tudi po uveljavitvi tega zakona, razen v delu, ki se nanaša na nadomeščanja kmetijskih zemljišč, kjer se smiselno upoštevajo določbe tega zakona glede finančnega nadomestila.

26. člen

Do vzpostavitve evidence iz 9. člena tega zakona in imenovanja organizacij iz 3. c člena tega zakona se v postopku prostorskega načrtovanja finančno nadomestilo iz 3. d člena tega zakona določi na podlagi bonitete zemljišča, ki se vodi v zemljiškem katastru. Finančno nadomestilo na kvadratni meter je:

Finančno nadomestilo = boniteta zemljišča x 0,25 evrov.

27. člen

Kategorizacija kmetijskih zemljišč in razvrstitev kmetijskih zemljišč na najboljša in druga kmetijska zemljišča, veljavni ob uveljavitvi tega zakona, se uporabljata do uveljavitve predpisa iz sedmega odstavka 3. člena tega zakona.

28. člen

Postopki agrarnih operacij, ki so bili začeti do uveljavitve tega zakona, se končajo po do sedaj veljavnih predpisih.

29. člen

Za osuševalne in namakalne sisteme, ki so bili pred letom 2000 zgrajeni z javnimi finančnimi sredstvi in so bili pozneje preurejeni ali za njih ni bilo pridobljeno dovoljenje za uporabo, minister, pristojen za kmetijstvo, z odločbo določi njihovo območje. Ti sistemi se v takšnem obsegu vpišejo v evidenco melioracijskih sistemov in naprav.

30. člen

Če veliki namakalni sistemi še nimajo pridobljenega vodnega dovoljenja, upravljavci le-teh vložijo vlogo za pridobitev vodnega dovoljenja v skladu z zakonom, ki ureja vode.

31. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati Navodilo o strokovnih merilih za določitev zemljišč v kategorije (Uradni list SRS, št. 45/82 in Uradni list RS, št. 59/96) in Navodilo o določitvi zemljišč, ki so temelj proizvodnje hrane v Republiki Sloveniji (Uradni list SRS, št. 29/86 in Uradni list RS, št. 59/96), uporabljata pa se do uveljavitve predpisa iz 3. člena tega zakona, če nista v nasprotju s tem zakonom.

32. člen

Po izbrisu podatkov o katastrski kulturi in katastrskem razredu v skladu z zakonom, ki ureja evidentiranje nepremičnin, se določbe zakona, ki se nanašajo na te podatke, uporabljajo tako, da se namesto teh podatkov smiselno uporabljajo podatki o boniteti zemljišč.

33. člen

Z dnem uveljavitve predpisa iz šestega odstavka 3. e člena tega zakona se lahko gradi objekte iz prvega in drugega odstavka 3. e člena tega zakona na kmetijski namenski rabi v skladu s predpisom iz šestega odstavka 3. e člena tega zakona, ne glede na določbe veljavnih prostorskih aktov.

34. člen

Do uveljavitve predpisa iz sedmega odstavka 3. e člena tega zakona se lahko gradi objekte iz tretjega odstavka 3. e člena tega zakona na kmetijski namenski rabi, v skladu s tem zakonom, ne glede na določbe veljavnih prostorskih aktov.

35. člen

Do imenovanja komisije iz 3. f člena tega zakona pogoje in soglasja za gradnjo kmetijskih objektov iz tretjega odstavka 3. e člena tega zakona izdaja minister, pristojen za kmetijstvo, brez mnenja komisije.

36. člen

Do vzpostavitve evidence iz 9. člena tega zakona in imenovanja organizacij iz 3. c člena tega zakona se kmetijskim zemljiščem lahko izjemoma spremeni namenska raba v skladu s predpisi, ki urejajo prostorsko načrtovanje, za:

- nujno potrebne širitve in zaokrožitve območij za zagotavljanje vseh funkcij naselij;

- gradnjo objektov, ki služijo kmetijski in gozdarski dejavnosti;
- gradnjo objektov, ki služijo turistični dejavnosti;
- gradnjo objektov, ki služijo gospodarski javni infrastrukturi;
- gradnjo prometne, energetske in vodne infrastrukture;
- gradnjo pokopališč in verskih objektov;
- izvajanje ukrepov na področju varstva okolja, ohranjanja narave in varstva kulturne dediščine ter ohranjanja prepoznavnih značilnosti krajine;
- gradnjo objektov, namenjenih športu in rekreaciji;
- gradnjo objektov, ki služijo rabi naravnih dobrin;
- gradnjo objektov, ki služijo obrambi ter varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami.

Sprememba namenske rabe kmetijskih zemljišč iz prejšnjega odstavka je izjemoma dopustna, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- v naselju ni dovolj nezazidanih, degradiranih in nezadostno izkoriščenih območij,
- ni možnosti za načrtovanje širitve na zemljiščih nekmetijskih namenskih rab,
- so izkazane razvojne potrebe lokalne skupnosti ali nosilcev urejanja prostora in
- demografski kazalniki in projekcije izkazujejo potrebe po širitvi naselja.

Pri načrtovanju spremembe namenske rabe kmetijskih zemljišč iz prejšnjega odstavka mora gradivo, predloženo za pridobitev smernic k osnutku prostorskega akta, vsebovati:

- predloge sprememb namenske rabe kmetijskih zemljišč;
- obrazložitve za večje posege na kmetijska zemljišča;
- podatke o demografiji in prostih že obstoječih stavbnih površinah in
- mnenje krajevno pristojne enote kmetijsko-svetovalna služba o razvojnih možnostih kmetijskega gospodarstva in predvidene rešitve nadaljnega delovanja kmetijskih gospodarstev.

37. člen

Določbe za načrtovanje na trajno varovanih kmetijskih zemljiščih se začnejo uporabljati z dnem začetka veljavnosti predpisa iz sedmega odstavka 3. člena tega zakona.

38. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati določbe 44. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 - ZVO-1B in 108/09) in Pravilnik o kriterijih za načrtovanje prostorskih ureditev in posegov v prostor na najboljših kmetijskih zemljiščih zunaj območij naselij (Uradni list RS, št. 110/08).

Ministrstvo, pristojno za okolje in prostor, mora predpise s svojega delovnega področja uskladiti z določbami tega zakona najpozneje v šestih mesecih po njegovi uveljavitvi.

Pripomba: MKGP je za svoje obveznosti opredelil roke za podzakonske predpise in evidence 18+12 mesecev, MOP pa naj bi predpise uskladil v 6 mesecih?!

39. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.